

Sygn. akt III Cz 1526/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Anna Hajda

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) w W.

przeciwko dłużnicze (...) w P.

o egzekucję świadczeń pieniężnych wobec wniosku dłużniczki o obniżenie opłaty

w sprawie prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu R. K. (K.), sygn. akt Km 460/11

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 23 października 2013 r., sygn. akt I Co 1350/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1526/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu w postanowieniu z dnia 23 10 2013r. uwzględnił wniosek dłużniczki (...) w P. o obniżenie opłaty stosunkowej i zmienił punkt „1 lit a” postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu R. K. z dnia 16 08 2013r. w sprawie o sygn. akt Km 460/11 ustalając opłatę stosunkową na kwotę 10.864,68 zł a „w pozostałym zakresie skargę oddalił”. Sąd uznał, że opłata stosunkowa ustalona przez komornika sądowego na kwotę 27.167,10 zł jest wygórowana i biorąc pod uwagę nakład pracy komornika, jego pozycję ustrojową, sytuację dłużniczki, całokształt okoliczności związanych z negocjacjami obniżył ją do kwoty 10.864,68 zł

Orzeczenie zaskarżyła **dłużniczka (...) w P.**, która wносиła o „obniżenie i urealnienie kwoty egzekucyjnej należnej komornikowi do wysokości 1/10 średniego wynagrodzenia”. Zarzuciła, że przy ferowaniu postanowienia zawyżono kwotę należną komornikowi w stosunku do jego faktycznego nakładu pracy oraz nie uwzględniono przy ustalaniu wysokości opłaty stosunkowej dokonanych dobrowolnych wpłat na rzecz wierzyciela, które znacząco zmniejszyły jej zadłużenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 10 2009r. wyjaśnił, że dobrowolne i bezpośrednie regulowanie przez skarżącą egzekwowanych należności wierzycielowi w toku postępowania egzekucyjnego uzasadnia pobranie - uwzględnionej przez Komornika i Sąd pierwszej instancji - opłaty określonej w art. 49 ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 29 08 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U z 2011r., nr 231, poz. 1376) oraz że „**nieuzasadniony jest wniosek, że świadczenia spełnione przez dłużnika poza postępowaniem egzekucyjnym nie wchodzą w zakres świadczenia pozostałego do wyegzekwowania**” w rozumieniu tej regulacji (III CZP 82/09, OSNC 2010r nr 5, poz. 67).

Dlatego – wbrew zarzutowi zażalenia - zarówno Komornik jak i Sąd Rejonowy trafnie nie uwzględnili przy ustalaniu wysokości kwestionowanej opłaty dobrowolnych wpłat skarżącej.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo również ocenił, że wysokość ustalonej przez Komornika - w oparciu o regulację art. 49 u.k.s.e. - stosunkowej opłaty egzekucyjnej na kwotę 27.167,10 zł jest zawyżona i nieproporcjonalna w stosunku do podjętych przez niego czynności oraz rezultatów jakie przyniosło omawiane postępowanie egzekucyjne i związaną z tym zagadnieniem ocenę prawną Sąd odwoławczy podziela.

Spełnienie przez dłużnika świadczenia po prawidłowym wszczęciu egzekucji nie nosi cechy dobrowolności i stanowi o skuteczności przeprowadzonej egzekucji.

Z prawnego punktu widzenia oraz sytuacji zaspokojonego wierzyciela

bez znaczenia pozostaje zatem fakt, czy dłużnik uregulował należność "za pośrednictwem" komornika, czy też spełnił świadczenie bezpośrednio do rąk wierzyciela.

Decyzja o spełnieniu przez skarżącą świadczenia bezpośrednio do rąk wierzyciela była wynikiem postawienia jej w przymusowej sytuacji dokonanych przez Komornika czynnościami egzekucyjnymi, skierowaniu egzekucji do jej nieruchomości.

Dlatego wbrew zarzutom zażalenia brak jest podstaw do dalszego obniżenia powyższej opłaty i zażalenie skarżącej jest bezzasadne.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużniczki jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek